

Publicerad 2009-12-11 14:08 av Max Poisé

I morgon DOG JAG

Olusten sprutar ut ur min vener, jag sprängs sönder och snart ligger jag på golvet och räknar mina spridda lemmar. Jag har stridit så länge med mig själv att jag förträngt alla andra tankar som skulle kunna få mig att överleva en morgondag.

Mitt hjärta har pyspunka
min hjärna är skruppen
en hjässa försjunken
och ett uttryck trumpen

Jag är förlorad rakt in i ett helvete. Dimridåerna fyller ut alla landskap och jag ser längre inte framför mig. Jag springer varv efter varv, och jag har fortfarande inte frågat varför? Jag är förstörd från innersta ven till yttersta hårstrå. Mina egna handlingar är summan av all samlad oförstånd. Men jag lever till trots! Jag andas fortfarande!

Min själ är passé
min tanke är svart
uppenbarelsen blassé
min blick är matt

Moloket förlorat och nedbrutet drar jag iväg mot ett ingenstans. Där passkontrollens passervakt enbart släpper förbi de anonyma. Så mediokert är min egen själförbittring att jag ser den rena luften i atmosfären, men jag håller andan för att inte förorena.

Jag ska avliva min framtid
jag ska låsa in mig på en ö
i morgon får jag äntligen frid
i morgon ska jag dö.

Men jag lever till trots! Jag andas fortfarande!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten